

Önmegvalósítás vagy önmegtagadás?

„Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának. Mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úrúi vagyunk.” (Róm 14:7,8)

Minden kornak megvan a maga divatja. Igaz ez az öltözködésre, hajviselésre, étkezési szokásokra, eszmékre, szállóigékre egyaránt. A mindenkori divat két fő jellemzője a szélsőségeség – újat kell mutatni – és a mulandóság.

A mai kor egyik legfőlkapottabb jelszava az önmegvalósítás. Hogy mit értünk ezen? Akik propagálják, ezt: „Vedd kezbe sorsodat, ne törődj mások véleményével és a lelkiismeret hangjával – ezek ugyanis másodlagos dolgok – tedd azt, amit jónak látsz, valósítsd meg álmaidat, így szabad és boldog leszel!” Ezek a „jóakarók” természetesen készek az önmegvalósítás eszközeit is átadni neked: agykontroll, jóga, aerobic, bodybuilding, a pénzszerzés legrafináltabb praktikái. Így biztos lehetsz, hogy boldogságodat eléred a magad választotta úton... Vagy mégsem?

Az önmegvalósítás tanának csálóka délibábja lelepleződik a Szentírás fényében. A hívő embernek fel kell tennie a kérdést: miért van szükségem az önmegvalósításra? Talán Isten elrontott valamit a teremtéskor? Helyre kellene tehát hoznom a hibát és megszerezni azt, amit Úr nem adott meg? Nem! Nem Isten hibázta el a teremtést, sem az én lényem megalkotását. A Sátán akar szembefordítani velem. Már az első emberpárnak ezt sugta: „Bizony, nem haltok meg ... hanem ... olyanok lesztek, mint az Isten ...” A lázadó ember akkor is, most is kapva kap a kísértő szaván. Megveti Isten szavát, (és így Istent is), és hitelt ad az ellenség hazugságainak. A következmény akkor is és azóta mindig bukás, pusztulás. A történelem sokszor bizonyította, hogy az ember Isten nélkül nem lehet boldog. Sem királyság, sem

demokrácia, sem néphatalom nem jelent boldogságot. Az önmegvalósítás zsákutca. Isten azonban tud egy biztos utat. Jézus, Isten Fia így szólt: „Én vagyok az út, az igazság és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal, is él.” (Jn 11:25)

A Jézus által felkínált út az önmegtagadás útja. (Mt 16:24) A világ szemében ez teljes képtelenségnek, bolondságnak tűnik. A hívő ember számára viszont az egyetlen járható út, amely az életre visz. Számára az önmegtagadás azt jelenti: leteszi saját akaratát, énjét, és helyet, uralmat ad az életében Krisztusnak. Tudnunk kell azt is, hogy az önmegtagadás azért tűnik bolondságnak a világ szemében, mert a világi ember énközpontú. Nem ismer el magánál szebbet, jobbat, okosabbat, szeretetre méltóbbat. Megtérésünk előtt nekünk is ilyen volt a gondolkodásunk, szívünk. Az is bizonyos, hogy aki ebben az állapotában marad, az elkárhozik.

Hogyan lehetne hát felnyitni ezen emberek szemét? Hogyan mutathatnánk rá Krisztusra, aki mellett eltörpül minden emberi nagyság és érdem? Vagy azt gondolod, hogy ők már menthetetlenek? Ugysem értik az igét? – Valóban, az érzéki ember nem foghatja fel Isten dolgait (1Kor 2:14). Mégis van lehetőség.

Az embert az Istentől elválasztó szakadék áthidalható. Minden ember csak hit által jut üdvösségre Krisztus kegyelméből. A hidverés munkáját – Istentől az emberig – Isten mireánk, hívő emberekre bízta. Ha átadott, megszentelt életű keresztyén vagy, ha nem hallgatod el bizonyágtételeidet, ha hiszed, hogy győztes Úr győztes szolgálja lehetsz, akkor megmozdul, elindul valami. Éhező, szomjazó lelkek kapnak útmutatást, és találják meg az éltető forrást: Krisztust.

Az önmegtagadás útján legyünk eredményesek, Istenünk hű munkatársai!

Plank József

MEGHÍVÓ

az Országos Protestáns Napokra

Főtéma: „PROTESTANTIZMUS – HUMANIZMUS”

Központi rendezvényeink a következők:

- 1.) Debreceni Protestáns Napok
 - a.) Protestáns Emlékünnepély
október 27. 18 óra,
Református Nagytemplom, Debrecen
 - b.) Teológiai-Történeti Fórum
október 28. 10–16 óráig,
a Református Kollégium dísztermében

- 2.) Protestáns Kulturális Est
október 29. 18 óra, Pesti Vigadó
- 3.) Az Ökumenikus Misszió Megnyitója
október 30-án 11 órakor,
a PÓLUS CENTER-ben
- 4.) Országos Reformációi Emlékünnepély
október 31. 18 óra,
Deák téri evangélikus templom

Dunántúli látogatás

Az utóbbi hónapokban olvashattunk a Békehírnök hasábjain dr. Almási Mihály elnök testvér külföldi missziós és diplomáciai jellegű útjairól. Úgy gondoltam, megkérdezem Almási testvért, milyen feladatai voltak az elmúlt hetekben az itthoni misszióban.

**Szőkepusztán az egykori szántók helyén ma rét és erdő van. A csak erdei úton megközelíthető pusztán egy kis tisztáson szinte kivillan a maga tökéletességével a kis templom. Az élmény, az első látvány lenyűgöző...
(A templom előtt Almási Mihály)**

– Az elnöki feladat természetesen nem csak a külkapcsolatok ápolásából áll. Igyekszem személyes kapcsolatot tartani a gyülekezetekkel és a gyülekezetekhez meg az egyházhoz tartozó különféle missziókkal, és segítő figyelemmel kísérni munkájukat.

– *Úgy hallottam, hogy Almási testvér a nyár utolsó verőfényes napjai közül az egyiket egy dunántúli körúttal töltötte.*

– Szeptember 20-án Balatonföldvárra utaztam, ahol a dunántúli lelkipásztorokkal egy nagyon áldott alkalmat töltöttem. Az együttlét során többek között szóba került az elmúlt évek ingatlangazdálkodása; az építkezések körül kialakult áldatlan állapot, a Tahi táborban felépített és félbehagyott épület; a földvári üdülő sorsa. Nagyon örülök, hogy október 4-én a dunántúli gyülekezetek szervezésében társadalmi munka indul az üdülővel kapcsolatos, nem pénzigényes feladatok elvégzésére.

– *Balatonföldvárról útjuk Szőkepusztára vezetett. Milyen kapcsolata van Almási testvérnek ezzel a teljesen elnéptelenedett faluval?*

Szőkepuszta ma. (A képen Jóföldi Gábor)

– Szőkepusztára Jóföldi Gábor lelkipásztor testvérral indultunk el. A név elsősorban azok között ismerős, akiknek szülei, nagyszülei a húszas években vásároltak ott földet. Akkoriban az ország különböző pontjairól több tucat baptista család telepedett ott le. Köztük volt a dédnagyapám is, Soós Simon, kiskunhalasi evangélista, aki néhány esztendőttől családjával a pusztán. Ide költözött testvére, Soós Lajos is.

A letelepedett testvérek első feladatai közé tartozott egy imaház felépítése. Jóföldi Gábor feleségének nagyapja egyike volt az építés szervezőinek. Az akkor épült lakóházak azóta nyomtalanul eltűntek. Csupán néhány, aljnövényzettel benőtt rom árulkodik a közösségi élet egykori jeleiről. Egyetlen épület dacolt az idővel, a csodálatosan szép kéttornyú kápolna. S bár restaurálásra szorul, ma is komoly bizonyosságot tesz építői szívének szeretetéről, tehetségéről. Ilyen műves építészeti és művészeti értéket képviselő kápolnát alig lehet az országban találni. Nemcsak elődeink iránti tiszteletből, hanem azért is, hogy a pusztán továbbra is bizonyosságot tegyen – akár egyszerű létevel is – meg kellene mentenünk az utókornak.

– *Hogyan maradt meg a kápolna mai formájában, miközben az elhagyott házakat téglánként széthordták a környékeliek?*

– Az idős testvérek úgy tudják, hogy amikor a TSZ használatba vette az imaházat, és magtárat csinált belőle, az egyik vezető úgy érezte, saját kezűleg kell eltávolítania a homlokzatról a keresztet. Ez az ember nem sokkal ezután meghalt. A környéken elterjedt a hír, hogy aki az Isten házához nyúl, annak vége. Természetesen nem tudjuk, miért halt meg az a bizonyos templomgyalázó, de az tény, hogy a teplom még ma is áll. Senki nem nyúlt hozzá azóta rontó szándékkal.

Szőkepusztán a Malom-patak vizét duzzasztották föl dédapáink a bemerítéshez. (Az ideiglenes „hídon” Almási Mihály)

– *Születtek-e tervek a Szőkepusztán tett látogatást követően?*

– Úgy gondolom, hogy alig van a világnak olyan pontja, ahova ne kerültek volna Szőkepusztáról elindult magyar baptisták. Szeretnénk felhívni azok figyelmét, akik valamilyen módon kötődnek a pusztához, hogy keressenek meg bennünket! Kárpótlás révén néhányan hozzájutottak a szülők, nagyszülők földtulajdonához, és közülük ketten felajánlottak kilenc hektár rét és erdő egy nyári ifjúsági táborozáshoz.

– *Ha jól tudom, még ugyanebbe a napba belefért egy bodrogi és kaposvári látogatás is.*

– Bodrogon a Menedék Alapítvány Védett Otthonát látogattuk meg, ahol Heizer Kornél testvér vezetett körbe bennünket. Különösen az utóbbi években nagyon keveset lehetett hallani

(Folytatás a 337. oldalon.)

(Folytatás a 336. oldalról.)

azokról a baptista missziós tevékenységekről, melyek egy-egy gyülekezethez vagy alapítványhoz kötődnek konkrétan. Nagy élményt jelentett számomra ez a látogatás: látni a felújított kastélyt, a kastélyban működő óvodát és iskolát, meg a faluban létrehozott új iskolát. Nagyon jó belépni egy olyan iskolába,

Az újjáépített bodrogi kastély, a Menedék Alapítvány Védett Otthona

ahol az előtérben nyitott Biblia fogadja az embert, ami éppen annál az igénél van nyitva, amiről a nevét kapta: „A bölcsesség kezdete” Általános Iskola.

Jó volt találkozni a testvérekkel, köztük olyan fiatalokkal, akiket a teológia missziói szakán tanítottam. Látni, milyen komolyan veszik a munkát és azt, hogy saját gyermekeik mellett 4-5 állami gondozott apróságot nevelnek sajátjukként és próbálják őket a hit útján terelni.

FELHÍVÁS!

A Szőkepusztai Baptista Gyülekezet a semmiből létesült a pusztán. Buzgó elődeink egy remek kéttornyú kis templomot építettek itt. A lakóházak már mind elpusztultak, nyomaikat is benőtte az erdő. Egyedül a kis hófehér templom áll egy gondozott tisztás közepén, ahogy e számunkban a „Dunántúli látogatás” című írás képei között látható. Gondos kezek javígtatták évtizedeken át. Ha nem teszünk érte semmit, ez az egyetlen mentő is eltűnik.

Megmentése érdekében szeretnénk megszervezni a „SZŐKEPUSZTA” MISSZIÓS BARÁTI KÖRT.

Kérem azokat a Testvéreket, akik bárhol élnek a világon, hisz Amerikáig jutottak a szőkepusztaiak, hogy fogjunk össze, és mentsük meg ezt a csodálatos szép kis templomot. Létesítsünk körülötte egy missziós bázist. Volt szőkepusztai testvérek gyermekei, unokái, dédunokái, kérem hívjanak föl, ha tenni akarnak valamit az imaházért a 06-30-418-846-os telefonon, vagy írjanak levelet egyházunk központjába (1062 Budapest, VI. Aradi u. 48.)

Dédnagyapám, Soós Simon evangélista Kiskunhalasról költözött Szőkepusztára. Csak néhány évet töltött ott a kilencgyermekes család. Én – személy szerint – az ő emlékének is adózva kezdeményezem a baráti kör megalapítását. Tudom, hogy sok jelentkező lesz. Szeretném, ha mielőbb találkozhatnánk. Addig is várom a jelentkezéseket. Szóljunk azoknak is, akikhez talán nem jut el a Békehírnök!

Imádkozzunk azért, hogy az Úr áldja meg kezdeményezésünket!

Testvéri szeretettel egy volt szőkepusztai testvér dédunokája:

Dr. Almási Mihály szövetségi elnök

Utunk utolsó állomásán Tisza Attila lelkipásztor testvér fogadott bennünket, és örömmel mutatta be az új kaposvári imaházat. Épp olyan mives munkával készült remek épület, mint amilyen a dédapák által épített szőkepusztai imaház volt annak idején, ami egyébként bölcsője volt a kaposvári misszióknak. Jó volt találkozni a fiatalokkal is, akik épp az esti ifjúsági órára készültek.

Jóföldi testvérral megnéztük még a mintegy 25 személy befogadására létesített alapítványi kezelésben levő idősek házat, amely hamarosan kész lesz a rászorulóknak fogadására. Késő éjszaka értem haza a fölemelő élményekkel teljes duántúli körútról.

Ferenczi Andrea

A kaposvári imaház (középen) és a két oldalszárnny, az imaház mögötti park felől nézve.

Macedóniai látogatás

A macedóniai baptisták kevesen vannak ugyan, de nagyon oda-szánt életűek, mondta az Európai Baptista Szövetség (EBF) elnöke Theo Angelov a Szkopjei Baptista Gyülekezetben közel-múltban tett látogatása után.

Az országban mindössze 100 baptista hívő van, akik közül ötvenen a szkopjei gyülekezet tagjai. Az új törvények Macedóniában szigorúbban korlátozzák a vallásszabadság gyakorlását, mint a kommunizmus idején. Az új vallási törvény augusztus 1-én lépett életbe az országon belüli és kívüli tiltakozások ellenére. Csupán három vallási csoportot ismertek el: az ortodoxot, a katolikust és a muzulmán. Az összes többi, beleértve a protestánsokat is, csak igen korlátozott feltételek mellett működhetnek.

Például Angelov csupán üdvözlőlevelet adhatott át a szkopjei gyülekezetben, és nem prédikálhatott még annak ellenére sem, hogy Macedónia, hazájának, Bulgáriának a szomszédja. Továbbá, csak bolgár nyelven szólhatott a hívőkhöz. Gyülekezeti épületek csak olyan helyeken állhatnak, ahol a város jelöl ki területet a gyülekezet számára (ami nagyon ritka eset). A fiatalok és gyerekek csak szülői engedéllyel vehetnek részt vallásos tevékenységekben. A törvény megsértését ezertől-kétezer US dollárig terjedő pénzbírsággal büntetik.

A macedón baptisták minden lehetőséget megragadnak az evangélizálásra, tanításra, istentiszteleti alkalmak megtartására, úgy, mint önkéntes alapon működő építkezés, felújítási munkák, gyülekezet-takarítás.

„Krisztusért végzett munkájuk különleges tanúbizonysága bátorságuknak és odaadásuknak” – mondta Angelov. (EBPS)